

1980'erne førte politik på en sådan måde, at Danmark skulle have fodnoter, Danmark skulle svigte solidariteten med sine alliancepartnere. Men sådan har den nuværende regering det ikke. Vi tror på alliancer, vi tror på solidaritet, og så konsulterer man selvfølgelig hinanden.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må sige, at den danske regering er kommet langt ud i tovene, når man i en debat som den her bruger fodnotepolitikken i 1980'erne. Det må jeg sige, det ryster mig virkelig, at statsministeren kan få sig selv til at bruge det som argument.

Statsministeren siger, at man konsulterer hinanden, men det gør man jo ikke. Der er jo ikke tale om, at USA konsulterer Danmark om noget som helst. Der er tale om, at den danske regering gør det, som George W. Bush har brug for vi skal gøre. Det er skødehundens rolle, som den danske regering er kommet ud i, og det er jo derfor, det er så absurd, når statsministeren siger, at vi fører en selvstændig linje.

Helt tilbage fra Irakkrigens start har den danske regerings politik været underlagt de amerikanske behov. USA ville have krigen på trods af FN's Sikkerhedsråd. Danmark fulgte trofast med. Danmark har fulgt trofast med i hvert et skridt, George W. Bush har taget. Og hver gang vi har bedt om at få en selvstændig dansk exitstrategi, har regeringen tøvet. Hvorfor? Fordi man ikke tør sige noget, før man har fået lov af George W. Bush. Det er sandheden i det her.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Kendsgerningerne modbeviser jo fuldstændigt, hvad hr. Holger K. Nielsen siger. Bl.a. har vi jo ikke planer om at øge antallet af danske soldater, selv om den irakiske regering og den amerikanske regering i fællesskab har vurderet, at der er behov for midlertidigt at øge antallet af soldater i Bagdad for at stabilisere situationen. Så hr. Holger K. Nielsen har jo slet ikke ret i sin beskrivelse og i sin analyse.

Vi følger det, som hele tiden har været målet fra dansk side, nemlig at irakerne skal overtage ansvaret for egen sikkerhed. I syd skrider det fremad, og i takt med at irakerne selv overtager ansvaret, kan vi så tilpasse vore opgaver. Det har hele tiden været linjen, det er fortsat linjen.

Holger K. Nielsen (SF):

Lad mig tage et eksempel på, hvor sørgelig en forfatning det her er i. Statsministeren kom her i efteråret til at antyde noget om en ny dansk

irakstrategi, en form for exitstrategi. Der var vi jo mange, der var interesserede i at få afklaret, hvad der egentlig lå i det. Der er ikke kommet noget siden hen. Det kan da kun fortolkes sådan, at man ikke ønsker at komme med noget, før man har fået det godkendt i Washington.

Kl. 13.55

Altså, den danske regerings holdning til Washington svarer fuldstændigt til Østbloklændenes forhold til Moskva: Man gør først noget, når man har fået lov af storebror. Man tør ikke tænke én selvstændig tanke, man er fuldstændig i lommen på George W. Bush og Washington. Og derfor er det forkert, det er absurd, det er meningsløst at tale om, at der er nogen som helst selvstændig dansk udenrigspolitik i øjeblikket. Det er der simpelt hen ikke.

Derfor kan vi ikke få afklaret de mest basale ting om irakstrategi, om, hvordan vi skal håndtere de her problemstillinger. Vi kan ikke engang få statsministeren til at gå ud og sige til George W. Bush, at nu skal vi have en diplomatisk løsning på bordet, hvis det her overhovedet skal bevæge sig.

Formanden:

Jeg finder anledning til at sige, at 1 minut også kun er 60 sekunder, når det er hr. Holger K. Nielsen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Holger K. Nielsen taler mod bedre vidende. Jeg har i dag i flere omgange sagt, at efter min mening er det den langsigtede løsning både politisk og diplomatisk og økonomisk med civil genopbygning; jeg har sagt det så mange gange. Jeg har i øvrigt også i den telefonsamtale, jeg havde med præsident Bush, understreget, at det afgørende på sigt er en politisk løsning.

Jeg er bare nødt til at gentage, at for så vidt angår den danske linje, så er den altså ikke bestemt af, hvordan situationen er i Bagdad sikkerhedsmæssigt. Den er bestemt af, hvordan det går i Sydirak, hvor vi samarbejder med briterne, og der er det altså briterne, vi koordinerer med om, hvornår betingelserne er opfyldt for en ændring af strategi og opgaver. Og som jeg har sagt: Målet er, at irakerne selv skal overtage ansvaret, og i takt med at de gør det, kan vi tilpasse vore opgaver.

Ærlig talt, hr. Holger K. Nielsen må være meget langt ude på den tynde is, når han vil sammenligne Danmarks forhold til USA med de øst-